Tygodnik Powiatowy
na powiat lubliniecki

Nr. 6. **Lubliniec,** dnia 9. lutego **Rok 1935**

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy
Nr. Sk. II. 62/1/35.

Obwieszczenie

w sprawie podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1934 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1935.

Stosownie do przepisów art. 74 i 75 ordynacji podatkowej z dnia 15. marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 346) i §§ 43. 45, 46, 47. 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19. września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 821) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I. Termin do składania zeznań.

Termin do składania zeznań do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1934 i zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1935 upływa.

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących z dniem **1. marca 1935 roku,**

b) dla osób prawnych z dniem **1. czerwca 1935 r.**

II. Zeznanie o obrocie.

Zeznanie dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu składa się:

1) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z roku 1934 poz. 716 — do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy — do pierwszych pięciu kategoryj przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego;

5) co do wszystkich innych przedsiębiorstw bez względu na posiadaną kategorję świadectwa przemysłowego jeśli prowadzą księgi handlowe, lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

III. Zeznanie o dochodzie.

Zeznanie dla wymiaru podatku dochodowego (Dział I) obowiązane są składać:

a) osoby fizyczne oraz spadki wakujące, osiągające dochód przekraczający 1 500 zł rocznie, a których dochód płynie:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, użytkowanej lub dzierżawionej, której ogólny obszar przekracza 100 ha;

2) z domów mieszkalnych, składających się więcej niż z 20 izb;

3) z przedsiębiorst handlowych I i II kat. świadectw przemysłowych;

4) z przedsiębiorstw przemysłowych I — V kat. świadectw przemysłowych;

5) z zajęć przemysłowych I i II kat. świadectw przemysłowych, z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

6) z tantjem;

7) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

8) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, niewymienionych w pukcie 1) do 7) niniejszego rozdziału;

b) osoby, wymienione pod pkt. a), prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze bez względu na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionych strat, oraz bez względu na to, czy księgi te obejmują wszystkie lub tylko niektóre źródła dochodu płatnika;

c) osoby prawne — bez względu na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionych strat.

Niewymienieni wyżej płatnicy mają również prawo składania zeznań o obrocie i o dochodzie.

W zeznaniu o dochodzie należy podać wszystkie dochody z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych zagranicą, winne w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń, stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

IV. Zeznanie (obliczenie) różnicy podatku dochodowego od łącznych uposażeń.

Zeznania (obliczenia) dla wymiaru różnicy podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym) składają tylko te osoby, które w ciągu roku 1934 otrzymały uposażenie służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę od różnych służbodawców w wysokości przekraczającej łącznie 2 500 zł rocznie.

Zeznania (obliczenia) te składać należy **w terminie do dnia 15 kwietnia 1935 r.** równocześnie z uiszczeniem pierwszej raty kwartalnej do Urzędu Skarbowego, w którego okręgu płatnik w dniu 15 grudnia 1934 r. miał miejsce zamieszkania.

V. Formularze zeznań.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

VI. Właściwość wymiarowa.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku od obrotu i składania zeznań o obrocie określa się według miejsca, w którem znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe, albo w którem wykonywa się przedsiębiorstwa na zysk obliczone, osobiste zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Za miejsce wykonywania samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, osobistego zajęcia przemysłowego i skupu zawodowego lub handlu wędrownego uważa się miejsce zamieszkania osoby, wykonywującej zajęcie lub handel.

Za miejsce wykonywania samoistnych robót i dostaw, prowadzonych w kilku okręgach uważa się miejsce, w którem zawarto umowę.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku dochodowego i składania zeznań o dochodzie określa się według miejsca, w którym płatnik **w dniu 15. grudnia roku 1934** miał siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo w braku tegoż — miejsce pobytu.

Dla osób prawnych miejscowo właściwą jest ta władza wymiarowa, w której okręgu znajduje się siedziba osoby prawnej.

Wypełnione formularze zeznań należy składać właściwym władzom podatkowym I instancji.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej I. instancji.

VII. Skutki niezłożenia zeznania.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakiemi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą karą pieniężną do 500 zł (art. 188 ordynacji podatkowej).

VIII. Skutki złożenia świadomie nieprawdziwego zeznania w zamiarze uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej.

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek podaniu albo też w odwołaniu lub w jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Wymierzenie kary nie zwalnia od obowiązku zapłacenia należnego podatku (art. 179 ordynacji podatkowej).

IX. Zaliczki na podatek dochodowy.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić, o ile chodzi o osoby fizyczne **do dnia 1. marca,** o ile zaś chodzi o osoby prawne **do 1. czerwca 1935 r.** do kas właściwych urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, wedle obowiązującej skali podatkowej wraz z dodatkiem kryzysowym i komunalnym.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są uiścić w powyższych terminach połowę podatku, wymierzonego za rok podatkowy 1934 wraz z dodatkiem kryzysowym i komunalnym.

X. Raty kwartalne różnicy pod. dochodowego od łącznych uposażeń.

Osoby, obowiązane do składania zeznań (obliczeń) różnicy podatku dochodowego od łącznych uposażeń, niezależnie od złożenia tych zeznań (obliczeń), winne są, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, same obliczyć i wpłacić do dnia **15. kwietnia 1935 r.** do kas właściwych urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności pierwszą ratę kwartalną różnicy, przypadającej od wykazanego w zeznaniu (obliczeniu) łącznego uposażenia wedle obowiązującej skali podatkowej.

Następne raty płatne są do dnia **15. czerwca, 15. września i 15. grudnia 1935 r.**

XI. Dodatek komunalny do pod. dochodowego.

Na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego pobiera się dodatek komunalny do podatku dochodowego (Dział I. ustawy), uchwalony przez rady gminne lub miejskie na podstawie art. 24. ustawy o państw. podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715).

Katowice, dnia 17. stycznia 1935 r.

Za Wojewodę:
KANKOFER w. r.
Naczelnik Wydziału Skarbowego.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniom Dozoru Kotłów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 303)zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów, należących do właścicieli prywatnych oraz dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne, w przypadku gdy właściciel lub dzierżawca nie są członkami Stowarzyszenia Dozoru Kotłów, a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zlecenie władz państwowych, ustala się w następującej wysokości od każdego kotła:

a) na terenie działalności Stowarzyszeń Dozoru Kotłów w Warszawie i Poznaniu.

za kocioł o powierzchni ogrzewalnej:

do	2 m²			—	zł	40.—
ponad	2 m²	do	20 m²	—	„	60.—
„	20 „	„	50 „	—	„	80.—
„	50 „	„	100 „	—	„	105.—
„	100 „	„	200 „	—	„	145.—
„	200 „	„	300 „	—	„	190.—
„	300 „	„	400 „	—	„	235.—
„	400 „	„	500 „	—	„	280.—
„	500 „	„	600 „	—	„	320.—
„	600 „			—	„	360.—

b) na terenie działalności Stowarzyszenia Dozoru Kotłów Parowych w Katowicach:

za kocioł o powierzchni ogrzewalnej:

do	2 m²			—	zł	30.—
ponad	2 m²	do	20 m²	—	„	45.—
„	20 „	„	50 „	—	„	60.—
„	50 „	„	100 „	—	„	80.—
„	100 „	„	200 „	—	„	110.—
„	200 „	„	300 „	—	„	140.—
„	300 „	„	400 „	—	„	175.—
„	400 „	„	500 „	—	„	210.—
„	500 „	„	600 „	—	„	240.—
„	600 „			—	„	270.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1935 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 15 grudnia 1927 r. (Dz. U. R P. Nr. 117. poz. 1006) oraz z dnia 30 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 759).

Minister Przemysłu i Handlu: H. Floyar-Rajchman.

Obwieszczenie!

I. Ze względu na postanowienia art. 198 ust. 4 prawa przemysłowego (w brzmieniu noweli z dnia 10. III. 1934 r.) możnaby przystąpić z dniem 1. I. 1935 r. do zamykania (likwidacji) tych warsztatów rzemieślniczych, których właściciele, twierdzący, że posiadają prawa nabyte, nie potrafili udowodnić tych praw do końca bieżącego roku. Z uwagi jednak na masowy napływ petentów do Izb Rzemieślniczych, które nie będą mogły przed końcem br. uporać się z wydaniem zaświadczeń przewidzianych w art. 198 ust. 4 - wskazane jest pewne odroczenie likwidacji wspomnianych przedsiębiorstw rzemieślniczych. Z tego powodu Ministerstwo Przemysłu i Handlu ustala następujące wytyczne:

1. Po dniu 1. stycznia 1935 r. władze przemysłowe I. instancji przystąpią do kontroli warsztatów rzemieślniczych w celu zbadania, czy ich właściciele posiadają karty rzemieślnicze w formie, określonej w art. 147 ust. 2 prawa przemysłowego.

2. Ci rzemieślnicy, którzy nie posiadając odnośnych kart rzemieślniczych, zgłosili się o nie w myśl art. 198 ust. 4 **do władzy przemysłowej I. instacji (lub do izby rzemieślniczej)** w terminie do dnia 1. stycznia 1935 r. lecz nie otrzymali ich w tym terminie z powodu niezałatwienia dotychczas przez właściwą izbę rzemieślniczą sprawy zaświadczenia o prawach nabytych, mogą tymczasowo prowadzić jeszcze bez zaznaczonej karty rzemieślniczej warsztat otwarty przed dniem 16. sierpnia 1934 r. **z zastrzeżeniem jednak, że w terminie do końca marca 1935 r. uzyskają „zaświadczenie właściwej izby rzemieślniczej o posiadaniu uprawnienia przemysłowego“ na podstawie stwierdzenia praw nabytych.**

3. Warsztaty, których właściciele nie uczynią zadość pkt. 2-mu zostaną zamknięte po upływie wyżej wskazanego terminu, jako niezgodne z art. 3, 144 i 147 prawa przemysłowego. Jednakowóż odwołanie się właścicieli takich warsztatów do wyższej instancji wstrzymuje zamknięcie warsztatu.

II. Natomiast warsztaty, otwarte po dniu 15. sierpnia 1934 r. bez karty rzemieślniczej - ulegają bezzwłocznemu zamknięciu.

Warszawa, dnia 28. grudnia 1934 r.

Dyrektor Departamentu
(—) Kandel.

Powyższe podaję do wiadomości.

Lubliniec, dnia 26. stycznia 1935 r.

S T A R O S T A
Dr. Olszewski.

Obwieszczenie!

Firma Union Textile S. A. z siedzibą w Częstochowie, Oddział w Lublińcu wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa

1) piętrzenia wody rzeki Lublinicy do poziomu 96.50 m oraz poboru jej dla celów fabrycznych,

2) doprowadzania do niej ścieków fabrycznych, gospodarczych i kloacznych, przyczem te ostatnie podlegają oczyszczaniu w oczyszczalni biologicznej.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Lublińcu przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 11 lutego 1935 r. do poniedziałku dnia 25 lutego 1935 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokólarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskadawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2 — 5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 28. stycznia 1935 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w/z.
(—) Dr. Saloni
W i c e w o j e w o d a.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 8. lutego 1935 r.

S T A R O S T A
Dr. Olszewski.

KOMUNIKATY

Postanowieniem Pana Ministra Sprawiedliwości przeniesiony zostałem jako notarjusz do Lublińca i urzęduję w Lublińcu plac 3 maja (Bank Ludowy).

Kazimierz Krok
notarjusz.
